

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9P/180/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811211913
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8811211913.3

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci navrhovateľky: Q. S., J.. XX.X.XXXX, G. I. Ž. XXX, XXX XX proti odporcovi: S. S., J.. XX.X.XXXX, G. I. Ž. XXX, XXX XX, právne zast. JUDr. Miroslav Goga, AK Vranov nad Topľou, ul. Dr. Cyrila Daxnera o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, takto

r o z h o d n u t i e :

Návrh **z a m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala, aby súd zaviazal odporcu platiť jej mesačné výživné po 200,- eur, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, so spätnou platnosťou od 1.8.2011.

Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že podľa ich názoru návrh navrhovateľky na určenie príspevku rozvedenej manželky nie je právne dôvodný a vzhľadom na súčasnú situáciu zo strany odporcu by bolo v rozpore so zásadou dobrých mravov, aby bol zo strany odporcu určený príspevok na výživu rozvedenej manželky. Navrhoval návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to návrhom zo dňa 21.12.2011, pripojeného spisu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou č.k. 3C 276/2010 o rozvode manželstva, potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Hanušovciach o poberaní sociálnej dávky, odpovedí na lustráciu v sociálnej poisťovni, pripojeného spisu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou č.k. 4C 241/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co 43/2011 o priznaní manželského výživného, potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 20.2.2012 na čl. 22, potvrdenia Úradu práce, soc. vecí a rodiny vo Vranove nad Topľou, odbor sociálnych vecí a rodiny v Hanušovciach na čl. 23, oboznámením registračného listu, oboznámením dokladov o mesačných výdajoch ako aj výsluchom účastníkov konania a zistil tento skutkový stav.

Z pripojeného spisu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou č.k. 3C 276/2010 súd zistil, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené. Na čas po rozvode bol maloletý S. zverený do osobnej starostlivosti matky, s povinnosťou otca platiť výživné 120,- eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 2.6.2011.

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co 43/2011 zo dňa 7.9.2011 bol zmenený rozsudok Okresného súdu vo Vranove nad Topľou č.k. 4C 241/2010 a to tak, že odporca bol povinný prispievať

navrhovateľke na výživu sumou po 70,- eur mesačne vždy do každého 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 22.11.2010.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Hanušovciach zo dňa 20.2.2012 je zrejmé, že navrhovateľka Q. S. je vedená v evidencii nezamestnaných od 2.1.2007 aj naďalej.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Vranove nad Topľou zo dňa 4.1.2012 je zrejmé, že navrhovateľka je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi od 1.11.2010 - trvá naďalej. Jej syn S. S. je spoločnou posudzovanou osobou.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že žiada určiť príspevok rozvedenej manželky. Návrh zdôvodnila tým, že jej manželstvo s odporcom bolo rozvedené. Je nezamestnaná, s odporcom nežijú v spoločnej domácnosti. Dňa 10.8.2011 podala návrh na určenie príspevku rozvedenej manželky. Tento návrh zobrala späť. Konanie vo veci bolo zastavené, preto jej bolo zastavené aj poberanie sociálnej dávky. Toho času je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi, ktorá je jej vyplácaná preddávково od 1.11.2010 a trvá naďalej. Výška dávky t.č. predstavuje sumu 208,30 eur mesačne. Uviedla, že predtým bola zamestnaná na základe dohody u svojej sestry v bare. Pracovný pomer ukončila dohodou k 31.12.2011. Mesačne uhrádza tieto výdaje: poplatok za plyn a elektrinu spolu 89,- eur, mesačný poplatok za mobil 14,- eur, poplatok za internet 25,- eur. Otec si plní vyživovaciu povinnosť k synovi vo výške 150,- eur mesačne. Žiaden iný príjem nemá. Uviedla, že aj keď syn je plnoletý, je spoločne posudzovaných osobou pri vypočítaní výšky jej sociálnej dávky. Tento neukončil žiadne vzdelanie, nie je nikde zamestnaný..

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že návrh navrhuje v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že manželstvo s navrhovateľkou bolo rozvedené. On bol rozsudkom zaviazaný platiť výživné na maloletého syna, ktorý jej bol zverený do starostlivosti. V súčasnosti pracuje ako živnostník, kde však dosahuje príjem, ktorý ledva pokryje jeho výdavky. Poukázal na skutočnosť, že pri posudzovaní nároku je potrebné vychádzať nielen z potrieb rozvedenej manželky požadujúcej príspevok na výživu závislých na jej schopnosti sa sama živiť ale aj na schopnosti a možnosti druhého rozvedeného manžela. Skutočnosť, že štát nevie zabezpečiť uplatnenie sa na trhu práce, týmto nemožno vyživovaciu povinnosť prenášať na rozvedeného manžela. Ďalej uviedol, že navrhovateľka v návrhu neuviedla žiadne relevantné dôvody, ktoré by preukazovali opodstatnenosť jej nároku. Jediným dôvodom jej podania je vyčerpanie všetkých zákonných možností a preto má zato, že tento nárok bol uplatnený iba formálne. Poukázal na to, že sama navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že nemá žiadne zdravotné problémy, nestará sa o maloleté deti vo veku do 3 rokov, prípadne staršie dieťa, ktoré by bolo invalidné, nepreukázala žiadnymi vierohodnými dokladmi, aby sa uchádzala o zamestnanie. Dal do pozornosti súdu, že naďalej si plní k synovi vyživovaciu povinnosť, pokiaľ má možnosť zamestnať sa v zahraničí, na brigádnickej práci berie aj syna. Ďalej poznamenal, že minulého roku navrhovateľka mala nedoplatok za plyn. Celá domácnosť bola odpojená, zaplatil nájomné a takisto aj všetky nedoplatky, ktoré boli spojené s užívaním bytu. Vo svojej výpovedi tvrdí, že je krajčírka, ale na úrade práce má profesiu zapísanú ako pletiarka a to úmyselne kvôli tomu, lebo pletiarstvo v našom regióne zaniklo. Ďalej poukázal, že nie je pravdou, že si hľadá prácu, naďalej pracuje na čierno v krčme u svojich príbuzných, takže má aj vedľajší príjem.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmení niektorých zákonov, ďalej len Zákon o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine ak sa bývalí manželia nedohodnú určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 72 ods. 3 zák. o rodine príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu 5 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, aj sa povinný manžel vzdá aj bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 od. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi, to neplatí ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Súd pri rozhodovaní o uložení povinnosti platiť príspevok na výživu rozvedeného manžela skúma základnú podmienku a to neschopnosť jedného z bývalých manželov živiť sa sám. Miera nároku na príspevok rozvedeného manžela je daná primeranosťou, nie nutnosťou výživy. Zmyslom príspevku je hlavne zabezpečiť rozvedenému manželovi, ktorý z nejakého dôvodu nie je sám schopný sa živiť, životnú úroveň, ktoré bude aspoň podobná životnej úrovni počas trvania manželstva.

Pri rozhodovaní o príspevku na výživu rozvedeného manžela je súd povinný prihliadnuť aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi. Hľadisko príčin, ktoré viedli k rozvratu manželstva, možno vyvodiť z podmienky požadovaného súladu vyživovacej povinnosti s dobrými mravmi. Nepochybná odôvodnenosť predmetného kritéria je daná predmetom úpravy rodinného práva, ktorým sú osobné vzťahy medzi jednotlivými subjektmi, na ktoré sa vyživovacie vzťahy viažu. Narušenie príslušných osobných vzťahov a relevantných dôvodov zákon sankcionuje tým, že nepovažuje za spravodlivé, aby osoba, ktorá sa takéhoto konania dopustila, požadovala plnenia založené práve na takomto osobnom vzťahu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd mal za preukázané, že navrhovateľka je v súčasnosti nezamestnaná, preddávково poberá dávku vo výške 208,30 eur. K tomuto príjmu poberá aj rodinné prídavky na plnoletého syna, ktorý neukončil žiadne odborné vzdelanie, svojím ľahkovážnym prístupom k plneniu si svojich povinností. Aj napriek tomu si otec naďalej plní svoju vyživovaciu povinnosť. Ďalej bolo v tomto konaní preukázané, že otec - odporca, sa naďalej podieľa okrem výživného aj naturálnym plnením si vyživovacej povinnosti k synovi. Preukázal, že berie ho na brigádnickú činnosť mimo územia Slovenskej republiky, aby mu zabezpečil nejaký príjem. Uviedol, že je živnostníkom, bolo zimné obdobie, v daňovom priznaní vykázal stratu.

Súd pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky posúdil príčiny a výdavky navrhovateľky v súlade so zásadou primeranosti a vzhľadom na možnosti, schopnosti a majetkové pomery odporcu. Súd zároveň prihliadol aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu manželstva a vzhľadom na vykonané dokazovanie a podľa vyššie uvedených hmotnoprávných ustanovení, súd návrh navrhovateľky na priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela zamietol. Ďalej je potrebné poznamenať, že príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine) a nie spätne, ako to požadovala navrhovateľka vo svojom návrhu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 150 ods. 1 OSP. V danom prípade mal odporca plný úspech, keďže súd návrh navrhovateľky zamietol, teda boli splnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP. Súd však dospel k záveru, že sú tu dôvody

hodné osobitného zreteľa, ktoré videl v majetkových pomeroch navrhovateľky, ktorá je nezamestnaná vyživuje syna z manželstva a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zaistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zaisteniam,
- e) doteraz zaistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.